

Bazıları Başkadır

– ÇİLER GÖKSEL · 16 Şubat 2013

Kalbin kırık biliyorum. Yüzün çatlamış bir porselen gibi düşüyor yüreğine. Dışarıda bahar demlenmeye başlamışken yeniden, ölen çiçeklerini suluyorsun hâlâ. Umuduna inanmak en doğal hakkın... Ama inanma, gözyaşların ölenleri sulamasın.

Bazıları böyledir, yaşamak için onların sürekli başka insanları sevmeleri gerekir. Anlayamadın diye üzülme, ona da kızma böyle diye. Çünkü bazı ruhlar başka türlü özgür hissedemez kendini. Azalmak onlar için değişik ruhlara serpiyen polenler gibidir. Ve bil ki bu da bazılarının ölüm tercihidir aslında. Kan kaybetmeden, damlayarak ölmek de bir seçimdir.

Seçildin sen de, yaralandın. Kendini geri kalmış sandın. Oysa kalmadın desem, bir sayfa olarak sen de yazıldın. Evet, seni aramayacak, bir gün bir yerlerde bir şekilde karşılaştığında "Nasılsın?" demeyecek sana. Susacak, ama unutma sakın susmak da bir güç işi. Tutmak kendini, içine sinmek sürekli... Kendi siperlerinde kendini korumadan karşıdakini korumak kolay iş mi?

Kırgın kalma ona. Doğa bile kendini affeder sürekli. Mesela fırtına ağaçları köklerinden söküp savurduğunda, ağaçların kalkıp feryat ettiğini hiç gördün mü? Bir gün bir kök yeniden toprağa tutunur, yine kasırğa onu vurabilecekken üstelik... Ama kırgın kalmaz, yeniden başlar, yeniden yaşar.

Bazıları böyledir, onların gönül gözleri senin gördüklerinden daha derinini ve daha uzağını görürler. Sen yarının hayallerine uyurken geceleri onlar ilişkinin bittiği yerlerde gezinir. Bu yüzden beraber atılmaz adımlar, hep farklı bir ritm döner aranızda. Onu anlayamadığın, davranışlarına anlam veremediğin zamanlardır bu anlar. Bu yüzden seninle kalmadı diye onu suçlama.

Ve bazıları bir tek sevgiye yaslanıp yaşayamazlar. Onlara farklı ışıklar gerekir yüzlerinin aydınlanması için. Yalnızlıklarına hep aynı düşünce eşlik etsin istemezler. Kimisini onu deli gibi sevdiği için, kimisini sevgisini yutkunup ona vermediği için seçerler. Onların derdi farklı tadlar yaşamak değildir asla. Farklı solumaya ihtiyaçları vardır onların. Ve en sonunda hep yalnızdır bazıları.

Onları güvercin beslerken bulabilirsin parklarda, kedileri severken ya da. Deniz kenarında hiç konuşmadan, kıpırdamadan hep aynı yere baktıklarını sanabilirsin. Oysa ne kadar uzaklarda gezinirler bilmezsin. Onları bazen sigara paketine bir şeyler yazarken görürsün, hiç adını duymadığın yazarların satırları okurken. Onlar hiç kimsenin cesaret edemeyeceği şeyler yaparlar. Mesela ansızın kapını çalabilirler. Gel demeden giriverirler evine, yüreğine... Gelişleri müjdeli gidişleri sessizdir onların. Ve hiç

ağlamazlar senin yanında. Gözyaşlarının tuzunu bilmediğin, çıplak ruhlarına dokunamadığın insanlardır onlar.

Ve bazıları şimdi benim yaptığım gibi oturup kendini anlattığını unuttur. İşte bu yüzden kızma ona.

12.03.2011 Muđla.